

MARGALLÓ

És un vegetal de la família de les palmeres. Fa rebrots a la base a conseqüència de la destrucció del tronc per l'acció humana o dels incendis, als quals és, però, molt resistent. Té fulles grosses, en forma de ventall, **flors** grogues en raïms densos i **fruits** semblants als dàtils.

És una espècie protegida. Fou molt popular per a la preparació d'un plat típic nadalenc, cosa que n'accelerà el retrocés en el seu hàbitat.

Una qualitat particular del margalló és la seva resistència al foc: és una planta que rebrota amb molta facilitat després d'haver-hi hagut un incendi.

Habita a les Illes Balears i des del Garraf cap al sud. És l'única palmera autòctona d'Europa, amb una àrea de distribució mediterrània occidental. Els cors són comestibles, i de les fulles es fan escombres i objectes de cistelleria.

La producció del margalló és pròpia, als Països Catalans, de les costes calcàries del sud del Llobregat. L'artesania del margalló, que té una important tradició, però que és actualment en regressió, es localitza a Mallorca i el nucli més important, a la regió de l'Ebre, en dos sectors principals, el de la Ribera d'Ebre, especialitzat en graneres i el dels ports de Beseit que comercialitza la producció del sector.

EL PI PINYONER

Arbre de fulla perenne i que pot arribar als 20-25 metres d'alçada.

La capçada és densa i arrodonida, agafant forma de parasol.

El tronc puja recte i es divideix en branques gruixudes; l'escorça és de color marró rogenc i es va esquerdant amb el pas del temps.

Les fulles tenen forma d'agulla, estan agrupades de dos en dos, són gruixudes i fan 10-15 cm de longitud. Són de color verd intens i acaben en punxa.

Floreix durant els mesos d'abril i maig. El fruit, la pinya, és grossa, de forma ovoide i va passant del color verd al color marró.

Madura al tercer any; llavors cauen els pinyons, els quals són comestibles i estan protegits per una forta closca.

Es reproduïx per llavors.

Viu a la terra baixa ocupant les zones pedregoses i sorrenques; fa boscos en comarques properes al mar i és més rar en les comarques interiors.

Resisteix bé els vents.

Els pinyons són molt estimats per la seva qualitat.

És el pi més resistent als incendis forestals per la seva escorça gruixuda i per la capçada que queda allunyada del terra, la qual cosa permet que en molts casos el foc passi per sota.

Les pinyes, sense pinyons, són emprades com a combustible.

La fusta és utilitzada en construcció i fusteria.

LA FARIGOLA

Planta semi arbustiva i molt aromàtica que té tiges llenyoses a la base i tiges verdes superiors i que arriba als 30-40 cm d'alçada.

Les fulles són estretes i oposades. Són finament peludes pel revers.

Floreix durant els mesos de març i abril.

Les flors són petites, de color blanc rosat.

Estan agrupades en petits raïms que neixen a les aixelles de les fulles. Tenen 4 estams.

El fruit està format per 4 parts que contenen 1 llavor cadascuna.

Es reproduïx per llavors.

Viu en zones àrides i assolellades de la terra baixa.

Des de molt antic és utilitzada per les seves propietats antisèptiques i balsàmiques, emprant-se per netejar ferides, pel mal de coll i contra la tos.

